

Istoria Ascunsă a Versetului Patruzeci – Numărul Zece

Punctul de mijloc

Jeff Pippenger

2026-05-14

Istoria ascunsă a versetului patruzeci din Daniel unsprezece se aliniază cu istoria reprezentată în versetele zece până la șaisprezece ale aceluiași capitol. În versetele zece până la șaisprezece, linia fiarei de pe pământ din Apocalipsa treisprezece, a cornului republican apostat al Statelor Unite, este reprezentată de Donald Trump; linia cornului protestant apostat al Statelor Unite este reprezentată de Macabei; linia fiarei care se ridică din mare, a papalității, este reprezentată ca „jefuitorii poporului tău”, iar linia balaurului este reprezentată de diferiții împărați ai sudului și de Filip al Macedoniei. Linia celor o sută patruzeci și patru de mii este reprezentată de Petru.

Mijlocul

În cadrul acelei istorii ascunse, mijlocul este subliniat în mod repetat. Cei 250 de ani care au început în 457 î.Hr. s-au încheiat în 207 î.Hr., în mijlocul bătăliilor de la Rafia și Panium, ultimele două războaie prin interpuși din versetele unsprezece până la cincisprezece. Cei 250 de ani ai fiarei pământului, care au început în 1776, se încheie în 2026, anul „alegerilor de la mijloc de mandat” în arena politică a fiarei pământului. Petru se află la Cezareea lui Filip (Panium), la mijlocul celor trei ocazii în care Hristos a luat în mod exclusiv numai trei ucenici.

În istoria acelor linii paralele, Petru îi reprezintă pe aceia care corectează și repetă avertizarea cu privire la mingile de foc asupra Nashville-ului. Numele lui Petru a fost schimbat chiar în mijlocul capitolului unsprezece până la douăzeci și doi din Matei, după cum capitolul de mijloc dintre capitolul unsprezece până la douăzeci și doi ale lui Avram a identificat circumcizia ca semn al legământului, însoțit de faptul că mijlocul capitolului unsprezece până la douăzeci și doi din Apocalipsa marchează semnul legământului morții în Apocalipsa șaptesprezece. Punctul de mijloc este locul în care cei o sută patruzeci și patru de mii sunt schimbați din laodiceeni în filadelfieni, iar mijlocul celor trei îngeri este al doilea înger.

Al doilea pas, sau punctul de mijloc, este timpul celui de-al doilea test al templului, care urmează primului test, cel fundamental. Primul test din 2024 a fost stabilirea viziunii exterioare prin simbolul Romei, iar al doilea test este viziunea lăuntrică marah (oglinză) a lui Hristos în Locul Preasfânt. În istoria celui de-al doilea înger, mesajul strigătului de la miezul nopții sosește pentru a împuternici mesajul celui de-al doilea înger.

În istoria millerită din 1840, Josiah (care înseamnă temelia lui Dumnezeu) Litch a făcut o corectare a identificării sale a profeției despre Islam din prima și a doua nenorocire, iar în 1844, Samuel Snow a făcut corectarea predicției pentru 1843, în împlinirea parabolei celor zece fecioare. Petru, în 2026, trebuie să corecteze predicția eşuată a mingilor de foc din Nashville, așa cum este

preînchiptă de dezamăgirea millerită din 1843, și să ajusteze mesajul despre Islam, așa cum este preînchiptă de lucrarea lui Josiah Litch din 1840. Aceste două evenimente millerite din 1840 și 1844 reprezintă împuternicirea soliei primului înger la 11 august 1840 și împuternicirea soliei celui de-al doilea înger la 17 august 1844. Împreună, ele identifică împuternicirea strigătului de la miezul nopții atunci când mingile de foc din Nashville coboară.

„Îngerul care se unește în proclamarea soliei celui de-al treilea înger trebuie să lumineze întregul pământ cu slava lui. Aici este prezisă o lucrare de întindere mondială și de o putere nemaivăzută. Mișcarea adventă din 1840–44 a fost o manifestare glorioasă a puterii lui Dumnezeu; solia primului înger a fost dusă la fiecare stațiune misionară din lume și, în unele țări, a existat cel mai mare interes religios care a fost văzut în vreun ținut de la Reforma secolului al șaisprezecelea încoace; însă acestea trebuie să fie întrecute de mișcarea puternică de sub ultima avertizare a celui de-al treilea înger.” The Great Controversy, 611.

Întrebarea este de ce, dintre toate orașele din Statele Unite, providența lui Dumnezeu ar alege Nashville. La venirea celui de-al treilea vai, la 11 septembrie, Turnurile Gemene din New York și Pentagonul din Washington, DC au fost țintele. Un al patrulea avion s-a prăbușit la pământ. Simbolul fiarei care se ridică din pământ este pământul, simbolul puterii ei economice este New York-ul, iar simbolul puterii ei militare este Pentagonul. Când Statele Unite constrâng lumea să accepte semnul autorității papale și sistemul politic de unire a bisericii cu statul, care este chipul fiarei, ele fac aceasta prin puterea lor militară și economică, căci Apocalipsa 13 identifică folosirea puterii de către fiara pământului pentru a-i împiedica pe cei credincioși să cumpere sau să vândă și, de asemenea, îi dă morții pe cei care susțin Sabatul zilei a șaptea al lui Dumnezeu. Simbolismul profetic este reprezentat ca „care, călăreți (putere militară) și corăbii” (putere economică) în Daniel 11:40.

În timpul sigilării celor o sută patruzeci și patru de mii, Islamul lovește pe neașteptate de patru ori țara cea slăvită. Prima a fost 11 septembrie, a doua și a treia au fost vechea țară literală slăvită și apoi Nashville. A patra este cutremurul din Apocalipsa unsprezece, adică legea duminicală. În contextul lui Balaam și al celor trei îngeri, cele două lovituri din 7 octombrie 2023 și Nashville reprezintă cele două vii biblice ale poporului legământului lui Dumnezeu.

Când rana de moarte a papalității este vindecată la legea duminicală, începe a doua manifestare a Evului Întunecat. Prima și a treia nenorocire sunt una și aceeași, căci Hristos ilustrează întotdeauna sfârșitul prin început, astfel că steaua căzută a lui Mahomed din prima nenorocire, care a întors cheia ce a deschis adâncul fără fund, iar la scurt timp după 11 septembrie ateismul adâncului fără fund i-a ucis pe cei doi martori din Apocalipsa unsprezece. La legea duminicală, rana de moarte a papalității este vindecată, iar fiara catolicismului împlinește enigma profetică a celui de-al optulea (reprezentând învierea) care se împlinește. Atunci începe a doua perioadă a Evului Întunecat, ca al treilea waymark al lui Balaam, când măgărița vorbește, întoarce cheia pentru a deschide din nou adâncul fără fund. După 11 septembrie, ateismul, balaurul, a ieșit din adânc pentru a lupta împotriva celui mai bogat președinte care a stârnit tot ținutul Greciei. La legea duminicală, fiara din Apocalipsa șaptesprezece se ridică din adâncul fără fund și întunericul întunecă din nou soarele.

De ce Nashville? Întrebarea care este încă nerezolvată? Nashville marchează începutul scurtei perioade a proclamării mesajului strigătului de la miezul nopții și începe și se încheie cu un atac distructiv neașteptat din partea islamului, și se încheie în același fel. Legea duminicală de la sfârșitul perioadei reprezintă impunerea semnului fiarei în Statele Unite și începutul distrugerii orașelor. „Distrugerea” este o caracteristică profetică a islamului.

Distrugere

„În noaptea de dinaintea celei trecute, o scenă foarte impresionantă s-a desfășurat înaintea mea. Am văzut o imensă minge de foc căzând în mijlocul unor conace frumoase, provocând distrugerea lor instantanee. I-am auzit pe unii spunând: «Știam că judecățile lui Dumnezeu aveau să vină asupra pământului, dar nu știam că vor veni atât de curând.» Alții spuneau: «Știați! De ce, atunci, nu ne-ați spus? Noi nu știam.» Din toate părțile am auzit rostindu-se asemenea cuvinte.” Scrisoarea 217, 1904.

Nouă unsprezece

„Nouă unsprezece” din Apocalipsa identifică drept moarte și distrugere caracterul împărăției islamului, căci un nume în profeție reprezintă caracterul.

Și aveau peste ele un împărat, pe îngerul adâncului, al cărui nume, în limba ebraică, este Abaddon, iar în limba greacă are numele Apollyon. Apocalipsa 9/11.

Abaddon înseamnă „distrugere” sau „loc al distrugerii”, iar Apollyon înseamnă „distrugătorul”.

„Îngerii țin în frâu cele patru vânturi, înfățișate ca un cal mânios care caută să se smulgă și să se năpustească peste fața întregului pământ, purtând în calea lui nimicire și moarte.

„Să dormim chiar pe pragul lumii veșnice? Să fim greoi și reci și morți? O, de am avea în bisericile noastre Duhul și suflarea lui Dumnezeu suflate în poporul Său, pentru ca ei să stea pe picioarele lor și să trăiască. Trebuie să vedem că calea este îngustă și poarta strâmtă. Dar, pe măsură ce trecem prin poarta cea strâmtă, lărgimea ei este fără limită.” Manuscript Releases, volumul 20, 217.

Calea islamului celui de-al treilea vai este calea lui Balaam și a măgăriței. Calea calului mânios al islamului, adică cele patru vânturi de ceartă ale lui Ioan, vântul aspru al lui Isaia și „vântul” sau „suflarea” lui Ezechiel care vine din cele patru vânturi, urmează o cale de la 11 septembrie care duce la poarta „strâmtă” și „îngustă”. Acea poartă îngustă este al treilea semn de hotar al lui Balaam și al măgăriței.

Și îngerul Domnului a mers mai departe și a stat într-un loc strâmt, unde nu era cale de a te abate nici la dreapta, nici la stânga. Și când măgărița a văzut pe îngerul Domnului, s-a culcat sub Balaam; și mânia lui Balaam s-a aprins, și a lovit măgărița cu un toiag. Și Domnul a deschis gura măgăriței, iar ea i-a zis lui Balaam: „Ce ți-am făcut, de m-ai lovit de aceste trei ori?” Numeri 22:26–28.

Calea celei de-a treia vai a distrugerii Islamului a început la 11 septembrie, când Apocalipsa 18:1–3 s-a împlinit.

„De unde vine cuvântul acesta că am declarat că New Yorkul trebuie să fie măturat de un val uriaș? Aceasta nu am spus-o niciodată. Am spus, pe când priveam marile clădiri care se ridicau acolo, etaj peste etaj: «Ce scene îngrozitoare vor avea loc când Domnul Se va ridica să zguduie cumplit pământul! Atunci se vor împlini cuvintele din Apocalipsa 18:1–3.» Întregul capitol al optsprezecelea din Apocalipsa este o avertizare cu privire la ceea ce vine asupra pământului. Dar nu am lumină deosebită cu privire la ceea ce va veni asupra New Yorkului, decât că știu că, într-o zi, marile clădiri de acolo vor fi doborâte prin întoarcerea și răsturnarea puterii lui Dumnezeu. Din lumina care mi-a fost dată, știu că distrugerea este în lume. Un singur cuvânt din partea Domnului, o singură atingere a puterii Sale mărețe, și aceste structuri masive vor cădea. Vor avea loc scene a căror grozăvie nu ne-o putem imagina.” Review and Herald, 5 iulie 1906.

Întrebarea rămâne: De ce Nashville? Bilele de foc ale Nashville-ului reprezintă un scenariu profetic în care o categorie a adventismului este dată de rușine și, potrivit lui Ioel, „nimicită”. Cealaltă categorie este reprezentată ca nefiind niciodată dată de rușine și ca fiind plină de bucurie. Bucuria profetică nu este pentru judecata adusă asupra Nashville-ului și a Statelor Unite, ci pentru îndreptățirea care este reprezentată între cei din parabolă care au untdelemnul și cei care nu au untdelemnul. Untdelemnul are asociate multe semnificații simbolice, dar un sens principal al untdelemnului este solia strigătului de la miezul nopții. Acea solie a început să fie desigilată progresiv la sfârșitul anului 2023 și a reprezentat sporirea cunoștinței care este fie respinsă, fie acceptată. Osea arată limpede că aceia care resping cunoștința sunt respinși ca preoți ai lui Dumnezeu. Petru este așezat în mijlocul structurii din Leviticul douăzeci și trei atunci când înțelege bilele de foc ale Nashville-ului, iar numărul treizeci este un simbol al preoților.

Poporul Meu este nimicit din lipsă de cunoștință; pentru că ai lepădat cunoștința, și Eu te voi lepăda, ca să nu-Mi mai fii preot; fiindcă ai uitat legea Dumnezeului tău, și Eu voi uita pe copiii tăi. Osea 4:6.

Chestiunea „cunoașterii” sau a lipsei acesteia este unul dintre adevărurile asociate cu sosirea mingilor de foc din Nashville. „Cunoașterea” profetică sau lipsa acesteia marchează începutul proclamării strigătului de la miezul nopții, iar acea perioadă se încheie cu chestiunea ascultării de Cuvântul lui Dumnezeu, așa cum este reprezentată de problema Sabatului și a duminicii. Hristos ilustrează întotdeauna sfârșitul prin început, iar la început ascultarea de Cuvântul lui Dumnezeu a fost mesajul de avertizare dat lui Adam și Evei în grădină.

Chestiunea ascultării de la sfârșit nu poate fi restrânsă la o singură grădină, dacă „fiecare națiune va fi implicată”, după cum spune Sora White. Chestiunea Sabatului și a duminicii este repetarea testului de la început al lui Adam și Eva în grădină, care se repetă în întreaga lume la sfârșit. Acest test începe la legea duminicală din Statele Unite, care este, de asemenea, sfârșitul perioadei proclamării strigătului de la miezul nopții.

Proclamarea mesajului de avertizare că Hristos vine este făcută numai de aceia care au acceptat sporirea cunoștinței provenită din desecretizarea mesajului revelației lui Isus Hristos, care a început la sfârșitul anului 2023. Un test al cunoștinței sau al lipsei acesteia se finalizează la atacul din Nashville. Testul decisiv, dintre cele trei teste care au început la desecretizarea din 2023, se întemeiază pe untdelemn, care este „cunoștința” cuprinsă în mesajul profetic care a fost atunci desecretizat.

„Cunoașterea” descoperită pune la probă și, în cele din urmă, este manifestată, asemenea untdelemnului, care este a treia și decisiva probă de turnesol. Acea probă începe perioada proclamării mesajului strigătului de la miezul nopții, care se încheie la testul ascultării. Acest test al ascultării este împlinit asupra Evei, care reprezintă biserica, și asupra lui Adam, care reprezintă statul. Unirea acestor două entități este finalizată atunci când semnul fiarei este impus. Testul din grădină este testul de la sfârșit. Este o probă pentru bărbați și femei, care implică unirea bisericii cu statul, acestea fiind un bărbat și o femeie. Mesajul de avertizare care este descoperit și care conduce la testul final al ascultării este reprezentat de pomul „cunoașterii” binelui și răului.

Nashville este simbolul educației grecești în țara fiarei care se ridică din pământ. Educația grecească este o educație falsă; ea este cunoaștere rea, iar cunoașterea bună este adevărata educație. Singurul consiliu corporativ la care Ellen White a acceptat vreodată să participe a fost Madison College, situat în Nashville, care este numit „Atena Sudului”. Nashville este simbolul educației grecești, sau false. Educația falsă este cunoaștere falsă. Însemnătatea lui Nashville este paralelă cu simbolismul orașului New York și al Pentagonului.

Vom continua aceste lucruri în articolul următor.

Manuscrisul 188, 1905

„Când am fost la Nashville, vorbisem oamenilor, iar în timpul nopții a apărut o minge uriașă de foc care a venit direct din cer și s-a așezat peste Nashville. Din acea minge porneau flăcări ca niște săgeți; casele erau mistuite; casele se clătinau și cădeau. Unii dintre oamenii noștri stăteau acolo. «Este exact așa cum ne așteptam», au spus ei, «ne așteptam la aceasta.» Alții își frângeau mâinile în agonie și strigau către Dumnezeu pentru milă. «Ați știut-o», spuneau ei, «ați știut că aceasta venea și n-ați spus niciun cuvânt ca să ne avertizați!» Păreau ca și cum aproape i-ar fi sfâșiat în bucăți, la gândul că nu le spusese niciodată nimic și nu le dăduseră deloc vreo avertizare.” Manuscript 188, 1905.